

۱۱۹ - ای بلند اختر و نیکو طالع چه قدر خوشبخت بودی که در این عصر انوار بیدار شدی و مشاهده آثار تجلی پروردگار نمودی ندای ملکوت شنیدی و گلبانگ بلبل معانی در حدائق الهی استماع نمودی از عالم بشر بودی بملکوت جلیل اکبر پی بردی از اقلیم ناسوت بودی بعالم لاهوت رهبر گشتی از مدعوین بودی از مختارین گشتی پس شکر کن خدا را که چنین موهبتی مبذول داشت و چنین نعمتی شایان و رایگان فرمود و بشکرانهء این الطاف بوصایا و نصایح جمال ابهی روش و سلوک نما تا عالم انسانی را شمعی نورانی گردی و جنت ابهی را شجری پر بار و ثمر شوی بلکه سبب هدایت دیگران نیز گردی انسان الهی را دو مقام یکی استفاضه و دیگری افاضه استفاضه از فیض ملکوت کنند و افاضه بابناء ناسوت نمایند